

У синьому небі та в синьому морі
Посходили зорі та й стали в дорозі.

Палають скорботно, освідчують болем
За тими, що стали і небом, і морем.

Хто — в рік сорок перший, хто — в рік сорок п'ятий.
На їхніх могилах не висічеш дати.

Вода їх солона навіки укрила,
Безхмарна блакить їхні душі повила.

І сходять зірки на довічну скорботу
По хлопцях-пілотах і хлопцях морфлоту.
